

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 66.140/1
van 13 mei 2019

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging
van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 maart 2017
betreffende de erkenning van beroepskwalificaties voor
gereguleerde beroepen in het onderwijs in het kader van de
Europese Richtlijn 2005/36’

Op 7 mei 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Onderwijs verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 maart 2017 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties voor gereguleerde beroepen in het onderwijs in het kader van de Europese Richtlijn 2005/36’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 9 mei 2019. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Helena KETS, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 13 mei 2019.

*

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

Door te eisen dat de adviesaanvragen met een termijn van vijf werkdagen van een “bijzondere” motivering worden voorzien, heeft de wetgever tot uiting gebracht dat hij wil dat alleen in uitzonderlijke gevallen verzocht wordt om mededeling van het advies binnen die uitzonderlijk korte termijn. De aanvrager moet derhalve pertinente en voldoende concrete gegevens aanbrengen die het aannemelijk maken dat de ontworpen regeling dermate spoedeisend is dat noodzakelijkerwijze een beroep moet worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State (advies mede te delen binnen een termijn van vijf werkdagen) en waarom, op het ogenblik van de adviesaanvraag, geen beroep kon worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van die wetten (advies mede te delen binnen een termijn van dertig dagen). De deugdelijke motivering van het verzoek om spoedbehandeling is een vereiste voor de ontvankelijkheid van de aanvraag. Nu het gaat om een formele motiveringsverplichting vermag de afdeling Wetgeving bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van een adviesaanvraag enkel rekening te houden met de erin opgenomen motivering.

Het beroep op de spoedeisendheid wordt volgens de adviesaanvrager verantwoord door de omstandigheid “dat de Europese commissie een ingebrekestellingsprocedure opstartte omdat de omzetting van de Europese Richtlijn 2005/36, gewijzigd door de Europese Richtlijn 2013/55, niet correct en volledig is”.

Hoewel een ingebrekestelling door de Europese Commissie een element is waarmee rekening kan worden gehouden bij de beoordeling van het spoedeisende karakter van een adviesaanvraag, heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, er reeds meermaals op gewezen dat een ingebrekestelling door de Europese Commissie waarin deze België verzoekt om zijn wetgeving te wijzigen, op zich niet kan verantwoorden dat een beroep wordt gedaan op de spoedprocedure. Die schriftelijke aanmaning is immers slechts de eerste stap van de inbreukprocedure waarin artikel 258 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU) voorziet. Het is pas nadat de Europese Commissie een met redenen omkleed advies uitbrengt dat zij, indien de betrokken staat dit advies niet binnen de door de Commissie vastgestelde termijn opvolgt, de zaak aanhangig kan maken bij het Hof van Justitie van de Europese Unie (artikel 258, tweede alinea, van het VWEU).

In dit geval beroepen de stellers van het ontwerp zich uitsluitend op deze ingebrekestelling die reeds dateert van 24 januari 2019. Uit deze ingebrekestelling blijkt op het eerste gezicht niet dat het ontwerp zeer dringend moet worden genomen of dat de inbreukprocedure dringend zal worden opgestart. Er worden ook geen andere concrete elementen aangereikt waaruit zou blijken dat de Europese Commissie zou aandringen om het ontworpen besluit onverwijld te nemen. Er wordt bijgevolg niet aangetoond waarom de adviesaanvraag dermate dringend is dat noodzakelijkerwijze een beroep dient te worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State (adviesaanvraag

gebonden aan een termijn van vijf werkdagen), en derhalve niet kon worden volstaan een beroep te doen op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State (adviesaanvraag gebonden aan een termijn van dertig dagen).

De adviesaanvraag is dan ook onontvankelijk.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Helena KETS

Marnix VAN DAMME